

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Machsor

die sämtlichen Festgebete der Israeliten ; mit bestgeordnetem Texte
und deutscher Uebersetzung

Für das Schluss- und Thorafreudfest

Stern, Salomo Gottlieb

Wien, 1904

דובכה ריש

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12226](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12226)

שיר היהוד ליום השבת

קהל בְּעֵבוֹר יִשְׁמְרוּ חֻקִּים וְתוֹרוֹת. אִמְרוֹת יי אִמְרוֹת טְהוֹרוֹת:
 קהל וַיִּתְּעַדְנוּ בְּמַרְעֵה שָׁמַן. וּמַחְלָמִישׁ צוֹר פִּלְגֵי שָׁמֶן:
 קהל וְנִתְאַמַּר פֶּה אֲשֶׁב לְאַרְבַּע יָמִים. צִדָּה בְּרַךְ אֲבָרָךְ:
 קהל וּבֵית הַלְוִי נְעִימוֹת יִזְמְרוּ. לֵךְ יִתְרוּעְעוּ אִף יִשִּׁירוּ:
 קהל הַטִּיבוֹת מְאֹד לְרֵאשׁוֹנִים. כִּן תִּשָּׁב גַּם לְאַחֲרוֹנִים:
 קהל אֹתָנוּ לְהַרְפוֹת וּלְהַטִּיב. וְנִזְדָּה לֵךְ לְעוֹלָם כִּי תִטִּיב:
 קהל וְקָרַן דָּוִד תִּצְמִיחַ בָּהּ. וְתִשְׁכּוֹן לְעוֹלָם יי בְּקִרְבָּהּ:
 קהל וּבְרַךְ אֶת־עַמָּךְ בְּאוֹר פְּנִיךָ. כִּי חֲפָצִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ:
 קהל בְּחַרְתָּנוּ לְהִיּוֹת לֵךְ לְעַם סִגְלָה. וְעַל עַמָּךְ בְּרַבְתָּךְ סִלָּה:
 קהל וּמִבְּרַכְתָּךְ עַמָּךְ יִבֹרְכֶךָ. כִּי אֶת־כָּל־אֲשֶׁר תִּבְרַךְ מִבֹּרְךָ:
 קהל יְהִי שֵׁם יי מִבֹּרְךָ לְעוֹלָם. מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם:
 אָמֵן וְהַלֵּל לֵי: עֲנֵה דְנִיָּאל וְאָמַר לְהוּא שְׁמָה הִיא־אֱלֹהָא מִן־עֲלְמָא וְעַד־
 עֲלְמָא דִּי חֲכַמְתָּא וּגְבוּרְתָּא הִיא־הִיא: וְנִאֲמַר. וַיִּאֲמְרוּ הַלְוִיִּם יִשְׁנֹעַ וְקִדְמִיָּאל
 פְּנֵי חֲשַׁבְנִיָּה שְׂרַבְיָה הוֹדִיָּה שְׁבַנְיָה פְתַחְיָה קוּמִי בְּרַכּוּ אֶת־יי אֱלֹהֵיכֶם מִן־
 הָעוֹלָם עַד־הָעוֹלָם. וַיְבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדָךְ וְכְרוֹמָם עַל־כָּל־בְּרָכָה וְתַהֲלָה: וְנִאֲמַר.
 בְּרוּךְ יי וְאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן הַלְלִיָּהּ:
 וְנִאֲמַר וַיְבָרַךְ דָּוִד אֶת־יי לְעֵינֵי כָּל־הַקָּהָל. וַיִּאֲמַר דָּוִד בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם:

שיר הכבוד

קהל אֲנַעִים זְמִירוֹת וְשִׁירִים אֲאָרוֹג. כִּי אֵלֶיךָ נִפְשֵׁי תִעְרוֹג:
 קהל נִפְשֵׁי חֲמֻדָּה בְּצֵל יְדִידָה. לְרַעַת כָּל־הֵן סוֹרְכָה:

שיר הכבוד

מן מדי דברי בכבודך. הומה לבי אל-הודיך:
 קהל על-בין אדבר בקך גכבודות. ושמה אכבד בשירי ידירות
 מן אספרה כבודך ולא ראיתך. אדמה אכנה ולא ידעתיך:
 קהל ביד גביאיך בסוד עבדיך. המית הדר כבוד הודך:
 מן גדלתך וגבורתך. בנו לתקף פעלתך:
 קהל המו אותך ולא כפי ישה. וישווק לפי מעשיך:
 מן המשילך ברוב חזיונות. הנך אחד בכל-דמיונות:
 קהל ויחזו בקך זקנה ובחרות. ושער ראשה בשיבה ושחרות
 מן זקנה ביום דין ובחרות ביום קרב. כאיש מלחמות ידיו לו רב:
 קהל חבש פובע ישועה בראשו. הושיעה לו ימינו וזרוע קדש
 מן טללי אורות ראשו נמלא. קוצותיו רסיסי לילה:
 קהל ותפאר בי פי חפץ בי. והוא יהיה לי לעטרת צבי:
 מן בתם טהור פז דמות ראשו. ומק על מצח כבוד שם קדשו:
 קהל לחן ולכבוד צבי תפארה. אמתו לו עטרה עטרה:
 מן מחלפות ראשו כבימי בחרות. קוצותיו תלפלים שחרות:
 קהל גוה הצדק צבי תפארתו. יעלה-נא על ראש שמחתו:
 מן סגלתו תהי נא בידו עטרת. וצניף מלוכה צבי תפארת:
 קהל עמוסים נשאים עטרת ענדם. מאשר יקרו בעיניו כפרם:
 מן פארו עלי ופארו עליו. וקרוב אלי בקראי אליו:
 קהל צח ואדום ללבושו אדום. פורה בדרךכו כבואו מאדום:
 מן קשר תפלין הראה לסנו. תמינת " לנגד שיניו:
 קהל רוצה בעמו ענוים יפאר. יושב תהלות בם להתפאר:
 מן ראש דברך אמת קורא מראש. דור ודור עם דורשך דרוש:
 קהל שית המון שירי נא עליך. ורגתי תקרב אליך:
 מן תהלתי תהי לראשה עטרת. ותפלתי תבון קפדת:
 קהל תיקר שירת רש בעיניך. כשיר יושר על קרבניך:
 מן ברבתי תעלה לראש משביר. מחולל ומוליד צדיק בפיר:
 קהל ובברבתי תגעגע לו ראש. ואותה קח לך כבשמים ראש:
 מן יערב נא שיחי עליך. בי נפשי תערוג אליך:
 פך " תגולה ותגודה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים וכארץ: פך " הממלם
 המתגשא לכל לדאש: מי יסלל גבורות " ישמע כל תהלתו: